

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROZWOJU I FINANSÓW¹⁾

z dnia ..... 2017 r.

w sprawie utrwalania obrazu lub dźwięku dla celów kontroli celno-skarbowej

Na podstawie art. 76 ust. 6 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 88) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje urządzeń i środków technicznych służących do utrwalania obrazu lub dźwięku przesłuchania na odległość kontrolowanego lub świadka dla celów kontroli celno-skarbowej;
- 2) sposób przechowywania, odtwarzania i kopiowania zapisów;
- 3) sposób i tryb udostępniania kontrolowanemu, reprezentantowi kontrolowanego i pełnomocnikowi zapisu obrazu lub dźwięku;
- 4) sposób i tryb przekazywania kontrolowanemu, reprezentantowi kontrolowanego i pełnomocnikowi kopii zapisu obrazu lub dźwięku;
- 5) wysokość opłaty za sporządzenie i przekazanie kopii zapisu obrazu lub dźwięku.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) informatycznym nośniku danych - należy przez to rozumieć nośnik danych, o którym mowa w art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114 oraz z 2016 r. poz. 352 i 1579);
- 2) laboratorium - należy przez to rozumieć instytucję naukową lub specjalistyczną, wyspecjalizowaną jednostkę organizacyjną Krajowej Administracji Skarbowej oraz biegłego mającego wiadomości specjalne, wymagane dla sporządzenia kopii zapisu albo odzyskania zapisu w przypadku uszkodzenia zapisanego nośnika lub samego zapisu;
- 3) nośniku analogowym - należy przez to rozumieć nośnik, na którym możliwe jest utrwalenie zapisu analogowego, w szczególności kasetę magnetofonową, kasetę magnetowidową lub minikasetę DV;

---

¹⁾ Minister Rozwoju i Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 września 2016 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju i Finansów (Dz. U. poz. 1595).

- 4) nośniku pierwotnym - należy przez to rozumieć informatyczny nośnik danych lub nośnik analogowy, na którym utrwalono zapis obrazu lub dźwięku podczas przesłuchania kontrolowanego lub świadka;
- 5) nośniku wtórnym - należy przez to rozumieć informatyczny nośnik danych, umożliwiający jednokrotne nagranie, na który po zakończeniu czynności przesłuchania kontrolowanego lub świadka skopiowano zapis z nośnika pierwotnego;
- 6) nośniku kopii - należy przez to rozumieć nośnik, na który skopiowano zapis z nośnika pierwotnego albo wtórnego, inny niż nośnik, o którym mowa w pkt 5;
- 7) zapisanym nośniku - należy przez to rozumieć nośnik pierwotny, nośnik wtórny lub nośnik kopii;
- 8) podmiocie uprawnionym - należy przez to rozumieć kontrolowanego, reprezentanta kontrolowanego i pełnomocnika;
- 9) zaawansowanym podpisie elektronicznym - należy przez to rozumieć podpis, o którym mowa w art. 3 pkt 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 73);
- 10) zapisie - należy przez to rozumieć utrwalenie obrazu lub dźwięku przesłuchania na odległość kontrolowanego lub świadka dla celów kontroli celno-skarbowej;
- 11) zapisie cyfrowym - należy przez to rozumieć zapis w postaci ciągu liczbowego;
- 12) zapisie analogowym - należy przez to rozumieć zapis niebędący zapisem cyfrowym.

§ 3. 1. Do utrwalania obrazu lub dźwięku przesłuchania na odległość kontrolowanego lub świadka dla celów kontroli celno-skarbowej używa się urządzeń i środków technicznych, utrwalających zapis na nośnikach analogowych lub informatycznych nośnikach danych.

2. Zapis utrwalany jest na nośnikach umożliwiających przechowywanie danych przez okres niezbędny dla prawidłowego przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej, a także związanych z kontrolą celno-skarbową: postępowania podatkowego, postępowania w sprawach o przestępstwo lub wykroczenie, postępowania w sprawach o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, jeżeli przepisy ustaw dopuszczają wykorzystanie zapisu w tych postępowaniach.

§ 4. 1. Dla każdego zapisanego nośnika sporządza się metrykę identyfikacyjną, zwaną dalej „metryką”. Wzór metryki jest określony w załączniku do rozporządzenia.

2. Metrykę opatruje się numerem nadanym zgodnie z kolejnością wykonywania zapisów i ich kopii w danej kontroli celno-skarbowej.

3. Numer metryki i oznaczenie kontroli celno-skarbowej umieszcza się na powierzchni przeznaczonej do opisywania zapisanego nośnika, o ile nośnik ten ją posiada.

4. Metrykę sporządza się w oryginale i kopiach.

5. Oryginał metryki przechowuje się w aktach kontroli celno-skarbowej.

6. Kopię metryki przechowuje się wraz z zapisanym nośnikiem w tym samym opakowaniu.

7. W przypadku zapisanego nośnika będącego informatycznym nośnikiem danych w metryce umieszcza się sumę kontrolną każdego pliku wchodzącego w skład zapisu lub do oryginału i kopii metryki dołącza się wydruk zawierający sumę kontrolną każdego pliku wchodzącego w skład zapisu. Adnotację o dołączeniu wydruków umieszcza się w polu „Sumy kontrolne” metryki.

8. Jeżeli w toku kontroli celno-skarbowej sporządzono więcej niż trzy metryki, do akt kontroli celno-skarbowej dołącza się wykaz metryk wskazujący w szczególności ich numery, daty sporządzenia, rodzaj zapisanego nośnika, rodzaj utrwalonego przesłuchania i numer karty w aktach kontroli celno-skarbowej, na której znajduje się metryka.

§ 5. 1. Kopię zapisu cyfrowego wykonuje się w tym samym formacie, w którym utrwalono zapis na nośniku pierwotnym lub wtórnym, bez dzielenia plików ani wprowadzania jakichkolwiek zmian w stosunku do zapisu zarejestrowanego podczas utrwalonego przesłuchania kontrolowanego lub świadka.

2. Zapis cyfrowy uznaje się za skopiowany, jeśli każda suma kontrolna skopiowanego pliku jest zgodna z sumą kontrolną pliku, którego kopiowania dokonano.

3. Zapis analogowy można skopiować również poprzez konwersję do formy cyfrowej w sposób zapewniający uzyskanie możliwie najlepszej jakości zapisu cyfrowego.

§ 6. 1. Nośnik pierwotny należy opakować, zabezpieczyć odciskiem pieczęci jednostki organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej, w której prowadzone jest przesłuchanie kontrolowanego lub świadka i umieścić na opakowaniu informacje wskazujące oznaczenie kontroli celno-skarbowej, numer metryki, datę opakowania oraz imię, nazwisko i stanowisko służbowe osoby dokonującej opakowania.

2. Każde otwarcie i ponowne zamknięcie opakowania nośnika pierwotnego należy odnotować w metryce, wskazując osobę dokonującą otwarcia lub zamknięcia opakowania oraz datę i miejsce dokonania tej czynności.

3. Nośnik pierwotny niewymagający przekazania do laboratorium lub zwrócony z laboratorium przechowuje się jako załącznik do akt kontroli celno-skarbowej.

§ 7. 1. Jeżeli nośnik pierwotny będący informatycznym nośnikiem danych jest dostosowany do wielokrotnego nagrywania i kasowania zapisów, po zakończeniu utrwalanego przesłuchania kontrolowanego lub świadka zapis można skopiować na nośnik wtórny. Zapis należy skopiować na nośnik wtórny, jeżeli nie można dokonać czynności określonych w § 6 ust. 1.

2. Do nośnika wtórnego przepis § 6 stosuje się odpowiednio.

3. Po prawidłowym skopiowaniu zapisu na nośnik wtórny dopuszczalne jest użycie nośnika pierwotnego do utrwalenia innych czynności, nawet jeśli łączy się to z uszkodzeniem lub utratą istniejącego na nim zapisu. W takim przypadku metrykę nośnika pierwotnego dołącza się do akt kontroli celno-skarbowej po zamieszczeniu w niej adnotacji o przeznaczeniu tego nośnika do zarejestrowania innych czynności. Do nośnika pierwotnego nie stosuje się wówczas § 6.

4. Jeżeli nośnik pierwotny potrzebuje czynności, których wykonanie wymaga wiadomości specjalnych, po opakowaniu przekazuje się go wraz z metryką do laboratorium, które sporządza w metryce adnotacje o wykonanych czynnościach oraz zgodności cech nośnika i zapisu z cechami opisanymi w metryce.

§ 8. 1. Przy każdorazowym wykonywaniu kopii, zapis powinien być kopiowany bezpośrednio z nośnika pierwotnego albo wtórnego, chyba że nie jest to możliwe z powodu utraty lub uszkodzenia tego nośnika lub utrwalonego na nim zapisu; w takim przypadku wykonuje się kopie z kopii bezpieczeństwa lub kopii sporządzonej na potrzeby kontroli celno-skarbowej.

2. Każde wykonanie kopii odnotowuje się w metryce nośnika, z którego skopiowano zapis. Dane dotyczące kopiowania umieszcza się w metryce nośnika, na który skopiowano zapis. Wpisów w metrykach dokonuje osoba dokonująca kopiowania.

§ 9. 1. Kopię zapisu sporządza osoba zatrudniona lub pełniąca służbę w jednostce organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej, upoważniona przez organ Krajowej Administracji Skarbowej prowadzący kontrolę celno-skarbową.

2. Kopię zapisu sporządza się w laboratorium:

- 1) w przypadku, gdy jej wykonanie przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie jest możliwe, łączy się z nadmiernymi trudnościami lub grozi zniszczeniem bądź zniekształceniem zapisu;
- 2) na wniosek podmiotu uprawnionego do jej otrzymania.

3. Kopię zapisu można wykonać w laboratorium, jeżeli zapewni to lepszą jakość skopiowanego zapisu.

4. W przypadku, gdy kopiowania dokonuje się na wniosek podmiotu uprawnionego do otrzymania kopii zapisu, a zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i ust. 3, kopię zapisu sporządza się w laboratorium, gdy uprawniony podmiot o to wnosi.

§ 10. 1. Kopie bezpieczeństwa wykonuje się, jeśli kontrolujący lub organ prowadzący kontrolę celno-skarbową uzna to za celowe, w szczególności ze względu na charakter podejmowanych czynności w toku kontroli celno-skarbowej lub czas jej trwania.

2. Kopie bezpieczeństwa można wykonywać również po zakończeniu kontroli celno-skarbowej dla celów postępowań wskazanych w § 3 ust. 2.

§ 11. Jeżeli zachodzi potrzeba zmiany opakowania nośnika pierwotnego lub wtórnego, należy dołączyć do niego dotychczasowe opakowania i wraz z metryką identyfikacyjną opakować je wspólnie oraz opisać w sposób, o którym mowa w § 6 ust. 1.

§ 12. 1. Zapisany nośnik powinien być należycie zabezpieczony przed utratą oraz przed czynnikami mogącymi spowodować utratę lub zniekształcenie zapisu, w szczególności przed oddziaływaniami termicznymi, uszkodzeniami mechanicznymi, szkodliwym działaniem światła, promieniowania, pola magnetycznego, pola elektrycznego i środków chemicznych.

§ 13. 1. Zapisy udostępnia się w budynku organu prowadzącego kontrolę celno-skarbową.

2. Na wniosek podmiotu uprawnionego, za zgodą organu prowadzącego kontrolę celno-skarbową, zapis może zostać udostępniony w jednostce organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej właściwej dla miejscowości, w której podmiot uprawniony przebywa.

3. Zapis udostępnia kontrolujący lub inna osoba zatrudniona w jednostce organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej, upoważniona przez organ Krajowej Administracji Skarbowej prowadzący kontrolę celno-skarbową.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, zapis udostępnia osoba zatrudniona lub pełniąca służbę w jednostce organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej upoważniona przez organ Krajowej Administracji Skarbowej, w którego siedzibie zapis jest udostępniany.

§ 14. 1. W celu prezentacji zapisu obrazu lub dźwięku zapis odtwarza się za pomocą przeznaczonego do tego celu urządzenia. Podczas odtwarzania można użyć urządzenia korygującego lub wzmacniającego utrwalony dźwięk.

2. W metryce zapisanego nośnika, z którego odtwarza się zapis należy zamieścić adnotację wskazującą czas i miejsce prezentacji, imię i nazwisko osoby przeprowadzającej prezentację oraz wykaz osób obecnych przy prezentacji zawierający ich imiona i nazwiska. Po odtworzeniu zapisu z zapisanego nośnika będącego informatycznym nośnikiem danych do metryki należy dołączyć aktualny wydruk sum kontrolnych.

3. Wymogów określonych w ust. 2 nie stosuje się, jeżeli zapis odtwarzany jest z nośnika kopii.

4. W razie uszkodzenia zapisanego nośnika lub zapisu podczas odtwarzania należy odnotować ten fakt w metryce.

§ 15. 1. Kopię zapisu na wniosek podmiotu uprawnionego przekazuje kontrolujący lub inna osoba zatrudniona w jednostce organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej, upoważniona przez organ Krajowej Administracji Skarbowej prowadzący kontrolę celno-skarbową.

2. Nośnik kopii wraz z kopią metryki przekazuje się podmiotom uprawnionym za pokwitowaniem odbioru. Do akt kontroli celno-skarbowej dołącza się pokwitowanie odbioru oraz kopię dowodu uiszczenia przez podmiot uprawniony opłaty za sporządzenie i przekazanie kopii zapisu.

§ 16. Nie jest dopuszczalne:

- 1) przekazanie zapisu na nośniku dostarczonym przez wnioskodawcę;
- 2) samodzielne kopiowanie przez podmiot uprawniony udostępnionego mu zapisu przesłuchania kontrolowanego lub świadka dla celów kontroli celno-skarbowej.

§ 17. 1. Przepisów § 4 ust. 3 i 6 nie stosuje się do nośnika kopii bezpieczeństwa.

2. Przepisów § 4 ust. 7, § 5 ust. 2 i § 14 ust. 2 zdanie drugie nie stosuje się do zapisów podpisanych zaawansowanym podpisem elektronicznym.

§ 18. 1. Za sporządzenie i przekazanie podmiotom uprawnionym kopii zapisu pobiera się opłatę w wysokości:

- 1) 6 zł – za każdy przekazany nośnik kopii w przypadku przekazania zapisu na informatycznym nośniku danych;
- 2) 20 zł – za każdy przekazany nośnik kopii, w przypadku przekazania zapisu na nośniku analogowym.

2. Za sporządzenie i przekazanie podmiotom uprawnionym kopii zapisu sporządzonej w laboratorium pobiera się opłatę w wysokości:

- 1) 100 zł powiększoną o 15 zł za każdy skopiowany informatyczny nośnik danych;
- 2) 100 zł powiększoną o 30 zł za każdą rozpoczętą godzinę kopii zapisu na nośniku analogowym.

3. Za sporządzenie i przekazanie podmiotom uprawnionym kopii zapisu sporządzonej w laboratorium w sposób, o którym mowa w § 5 ust. 3, pobiera się opłatę w wysokości 100 zł powiększoną o 45 zł za każdą rozpoczętą godzinę kopii zapisu.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 2017 r.

MINISTER ROZWOJU I FINANSÓW

W porozumieniu

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Renata Łućko
Zastępca Dyrektora
Departamentu Prawnego w Ministerstwie Finansów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym /